

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2540/2020
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Високи Савет судства-Основни суд у Сурдулици, коју заступа Државно правобранилаштво-Одељење у Лесковцу, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужилаца која је изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гжрр 350/19 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној 01.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гжрр 350/19 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици Прр 899/2018 од 11.12.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцима на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року који се води пред Основним судом у Сурдулици у предмету ОП бр 320/17, РЈБ број 1/18, исплати износ од 600 евра са каматом по стопи ЕЦБ за евро почев од дана пресуђења 11.12.2018. године па до исплате, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС на евро. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног, а до траженог износа за износ од 100 евра у динарској противвредности. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да на име накнаде трошкова парничног поступка тужиоцима исплати износ од 20.250,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на овај износ почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гжрр 350/19 од 20.05.2019. године ставом првим изреке преиначена је пресуда Основног суда у Сурдулици Прр 899/2018 од 11.12.2018. године у ставу првом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцима на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Основним судом у Сурдулици у предмету ОП бр 320/17, РЈБ број 1/18 плати износ од 300 евра са каматом коју одређује ЕЦБ почев од 11.12.2018. године, као дана правноснажног пресуђења па до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, у року од 8 дана од дана

пријема отправка пресуде, док је тужбени захтев за већи износ од износа признатог том пресудом, до износа досуђеног првостепеном пресудом, или за износ од 300 евра, као и тражену камату на овај износ одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке одбијен је захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против ове пресуде тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је дана 05.10.2018. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, а као вредност спора у тужби означена је вредност од 70.000,00 динара, односно тужбени захтев је постављен у износу од по 700 евра за сваког од тужиоца у динарској противвредности.

Одредбом члана 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је, да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић